

Syften (Maqasid) med Surah 13 al-Ra'd

Surat al-Ra'd är den trettonde suran i Koranen, och antalet verser är fyrtiotre. Den är en medinsk sura enligt vad som återgetts från Ibn Abbas – må Gud vara nöjd med dem båda – och andra av tabi'in, förutom Guds ord:

{Och de som inte tror drabbas ständigt av katastrofer för det de gjort...} (al-Ra'd: 31),

om vilken de sade att den är mekansk. Al-Nasafi sade: "Den är medinsk enligt 'Ikrima, al-Hasan och Qatada, och de undantog inget." Vissa ansåg att suran är mekansk. Sayyid Qutb – må Gud förbarma sig över honom – sade:

"Surans inledning, ämnena den behandlar och många av dess vägledningar... allt detta visar tydligt att suran är mekansk och inte medinsk, som det står i vissa återberättelser och mushaf, och att den uppenbarades under en period då avvisandet, förnekandet och utmaningen från avgudadyrkarna var som starkast."

Dess namn

Namnet på denna sura förekommer i de tidigas uttalanden, vilket visar att den fick detta namn redan under Profeten ﷺ:s tid, eftersom de inte skilde sig åt om dess namn. Den namngavs genom att knytas till **{al-ra'd}**

(åskan), eftersom åskan nämns i den i Guds ord:

{Åskan prisar Honom med lovprisning, liksom änglarna av fruktan för Honom, och Han sänder blixtar och träffar med dem vem Han vill, medan de tvistar om Gud, och Han är stark i straff} (al-Ra'd: 13).

Surans förtjänster

Al-Tirmidhi, al-Nasa'i, al-Hakim och andra återger från Ibn Omar – må Gud vara nöjd med dem båda – att Guds Sändebud ﷺ, när han hörde åska och blixtar, sade:

"O Gud, döda oss inte med Din vrede, och förgör oss inte med Ditt straff, och skona oss innan dess."

Al-Tirmidhi sade: "En ovanlig hadith."

Al-Tabarani återger från Ibn Abbas – må Gud vara nöjd med dem båda – att avgudadyrkarna sade till Profeten ﷺ:

"Om det är som du säger, visa oss våra förfäder bland de döda, och öppna för oss dessa berg – Mekkas berg som omsluter oss."

Då uppenbarades:

{Och om det funnes en Koran genom vilken bergen kunde sättas i rörelse eller jorden styckas...}

Surans syften

Surat al-Ra'd börjar med en grundläggande trosfråga: uppenbarelsen av denna bok och sanningen den innehåller. Detta är grunden för alla andra frågor: Guds enhet, tron på uppståndelsen och det goda handlandet i livet. Allt detta utgår från tron att den som befallt detta är Gud, och att denna Koran är en uppenbarelse från Honom till Hans Sändebud ﷺ.

Detta i stort. I detalj innehåller suran följande syften:

- **Suran visar att denna Koran har ett djupt inflytande på människans själ**, så att bergen nästan skulle kunna flyttas med den, jorden delas och de döda tala — på grund av dess kraft, auktoritet och liv.
- **Suran betonar att denna bok ensam är sanningen**, och att avvisande, förnekande, utmaning, långsam respons och svår väg inte förändrar denna stora verklighet, som avgudadyrkarna utmanade Profeten ﷺ och Koranen med.
- **Den gudomliga vägledningen till Profeten ﷺ** att öppet förkunna sanningen i mötet med avvisande, förnekande, utmaning och svårigheter: att det inte finns någon gud utom Gud, ingen Herre utom

Gud, ingen som ska dyrkas utom Gud; att Gud är den Ende, den Allsmäktige; och att människorna ska återvända till Honom — antingen till Paradiset eller till Helvetet. Alla dessa sanningar förnekades av avgudadyrkarna.

- **Suran avslöjar för dem som kallar till Gud naturen av denna kallelse,** och att de måste förkunna de grundläggande sanningarna i denna religion utan att dölja eller skjuta upp något av dem. I spetsen för dessa sanningar: att det inte finns någon gudomlighet eller herravälde utom hos Gud, och därför ingen lydnad, underkastelse eller efterföljelse utom för Honom.
- **Suran visar att den koraniska metoden i da'wa kombinerar tre böcker:**
 1. Den reciterade boken — Koranen.
 2. Den öppna boken — universum, med dess tecken på Guds makt och styre.
 3. Historieboken — mänsklighetens historia, med dess vittnesbörd om Guds styre.

Den konfronterar mänskligheten med allt detta och talar till deras sinnen, hjärtan och intellekt.
- **Suran klargör tydligt profetskapets natur,** profetens gränser och uppdrag, för att rena tankar från rester av all form av avgudadyrkan och myter som fördärvade tidigare trossamfund.
- **Suran klargör att Profetens ﷺ uppgift är att förmedla,** och att religionens öde inte ligger i hans händer. Hans uppgift är förmedlingen, inte att vägleda människorna. Gud ensam vägleder, oavsett om Gud låter Profeten se resultatet av sitt folks öde eller om hans liv tar slut innan det sker.
- **Suran vägleder dem som kallar till Gud att inte hasta efter resultat,** inte skynda på människors vägledning, och inte tycka att Guds löfte dröjer. Deras uppgift är endast att förmedla; människors räkenskap i detta liv och nästa är Guds sak.
- **Suran fastställer sambandet mellan människans riktning och handlingar och hennes öde,** och att Guds vilja för henne sker genom hennes rörelser i livet — samtidigt som varje händelse sker genom Guds särskilda beslut.
- **Suran fastställer en social lag:**

Guds vilja att förändra ett folks tillstånd sker genom deras egen förändring av sina själar, riktningar och handlingar.
Om de förändrar sig, förändrar Gud deras tillstånd.
Om de förtjänar ont, kommer Guds vilja att drabba dem och ingen kan skydda dem.
Om de svarar Gud, vill Gud dem väl och ger dem det — i detta liv,

nästa eller båda.

Om de inte svarar, vill Gud dem ont, och de får en svår räkenskap.

- **Suran fastställer att Gud vägleder den som vänder sig till Honom**, och att Han vilseleder endast den som inte vänder sig till Honom. Detta enligt Hans löfte:
{Och de som kämpar för Vår skull ska Vi vägleda till Våra vägar}
(al-Ankabut: 69).

- **Suran klargör att Gud kunde ha skapat människorna med en enda natur**, eller tvingat dem till vägledning, men Han skapade dem med förmåga till både tro och otro:

{Vi visade honom vägen — antingen tacksam eller otacksam}

(al-Insan: 3),

{Och Vi visade honom de två vägarna} (al-Balad: 10).

Han tvingar dem inte till tro eller otro, utan låter Hans vilja ske genom deras respons eller avvisande.

- **Suran fastställer att otro och avvisande av sanningen är ett tecken på en fördärvad natur**, där de medfödda mottagningsorganen är blockerade och människan avviker från den raka vägen.
- **Suran klargör att de som inte svarar sanningen är — enligt Guds vittnesbörd — blinda, döva och stumma i mörker**, utan reflektion eller förstånd.

De som svarar är de förståndiga, vars hjärtan finner ro i Guds minne.

- **Suran visar sambandet mellan korruption i världen och blindhet inför sanningen**, och att de som inte svarar Guds förbund är de som sprider fördärv, medan de som svarar är de som bygger upp jorden.
- **Suran fastställer att mänsklighetens liv inte kan rättas annat än genom att de kloka och insiktsfulla leder**, de som vet att det som uppenbarats för Muhammad ﷺ är sanningen, och därför håller Guds förbund, dyrkar Honom ensam, följer Hans bud, knyter samman det Gud befallt att knytas, fruktar Honom, räknar med återuppståndelsen i varje handling, är uthålliga, upprättar bönen, ger av sin försörjning öppet och i hemlighet, och avvärjer ondska med godhet.
- **Suran klargör att den sanna muslimen avvisar varje livssystem som inte är Guds**, och att blotta erkännandet av legitimiteten hos ett system som inte är från Gud strider mot Guds väg.

Islam är att ge all lydnad och underkastelse till Gud ensam.

Detta är några av de framträdande syften som suran fastställer. Den innehåller utan tvekan fler syften som framträder genom reflektion över suran och dess upphöjda mål och ädla betydelser.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)